

Arrest

nr. 154 256 van 12 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. GORIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Somaliër te zijn, afkomstig uit Bulo Mareer dorp gelegen in Lower Shabelle in Somalië. U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben. U behoort tot de minderheidsgroep Boon en bent een moslim. U verklaart dat u in Bulo Mareer werkte als schoenpoetser. Op een dag zouden mannen van Al-Shabaab naar uw vader zijn gegaan om te vragen of u voor hen wou werken. Uw vader zou dit geweigerd hebben. U verklaart dat u en uw vader op 5 augustus 2014 werden meegenomen door mensen van Al-Shabaab naar een plaats buiten Bulo Mareer. Daar zouden u en uw vader 21 dagen zijn opgesloten en mishandeld. Op 30 augustus 2014 zouden u en uw vader hebben kunnen vluchten. Tijdens uw ontsnapping zou uw vader zijn neergeschoten en ter plaatse zijn gestorven. U verklaart dat u naar het huis van uw oom H.J. in Bulo Mareer liep. U zou bij hem meer dan 10 dagen zijn ondergedoken tot aan uw vertrek. Uw oom zou het lichaam van uw vader hebben opgehaald en hem

vervolgens hebben begraven. Daarnaast verklaart u dat u problemen had met uw schoonfamilie. U zou op 2 januari 2014 zijn getrouwd met A.A., een meisje dat behoort tot de clan Dir. Haar oom zou hebben ingestemd met het huwelijk omdat haar vader overleden is. Toen de rest van de familie te weten kwam dat u tot de minderheidsgroep Boon behoort, zou de familie van uw vrouw geëist hebben dat u van haar zou scheiden. U zou steeds hebben geweigerd.

U stelt te zijn vertrokken uit Somalië op 8 september 2014. U kwam op 10 september 2014 aan in Ethiopië waar u bleef tot 1 november 2014. Op 2 november 2014 kwam u aan in België. De volgende dag diende u uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u geen enkel document neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld.

Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u over zeer veel verschillende zaken amper iets kunt vertellen en/of volledig foutieve informatie geeft. Nochtans werd u bevestigd naar uw persoonlijke leefwereld. Er kan dan ook verwacht worden dat u op zeer elementaire vragen die van groot belang zijn in Somalië, een (correct) antwoord kunt formuleren. Wanneer u in eerste instantie gevraagd wordt naar de plaats waar u geboren en opgegroeid bent, met name Bulo Mareer, verklaart u dat Bulo Mareer een klein dorp is, gelegen in het district Kurtunwaarey van de provincie Marka (gehoorverslag CGVS, p. 4). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat Bulo Mareer een stad is, gelegen in het district Marka in de provincie Lower Shabelle. Even later past u uw verklaringen bij en zegt u dat Marka de hoofdplaats is van de provincie Lower Shabelle, maar dat uw dorp wel onder Kurtunwaarey valt. Dit is opmerkelijk, gelet op het feit Bulo Mareer wel degelijk een stad is in het district Marka en de stad zich zelfs bevindt op de hoofdweg in het district Marka. Er kan dan ook verwacht worden dat u weet dat Bulo Mareer behoort tot Marka en niet tot Kurtunwaarey. Het is eveneens opmerkelijk dat Bulo Mareer volgens u een klein dorp is (gehoorverslag CGVS, p. 4), terwijl uit tal van bronnen blijkt dat Bulo Mareer een stad is, die zich bovendien op een strategische locatie bevindt. Ook op satellietbeelden is duidelijk te zien dat Bulo Mareer een redelijk grote stad is. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, blijft u erbij dat Bulo Mareer een dorp is en geen stad (gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaart dat u nooit buiten uw eigen dorp bent geweest en daarom niets weet over omliggende dorpen (gehoorverslag CGVS, p. 5). Indien u daadwerkelijk uw hele leven daar hebt gewoond, mag u op zijn minst weten welke dorpen in de nabije omgeving liggen van de plaats waar u steeds hebt gewoond. Wanneer u gevraagd wordt welke stad het dichtstbij Bulo Mareer ligt, verklaart u dat dit Kurtunwaarey en Shingaani zijn. Shingaani is

echter een dorp dat onder Bulo Mareer ligt en geen stad. Wanneer u verder gevraagd wordt welke dorpen rondom Bulo Mareer liggen, geeft u verschillende namen van dorpen en steden die zowel zeer ver van Bulo Mareer liggen als dichtbij. Het lijkt erop dat u namen van dorpen en steden hebt ingestudeerd, maar niet goed hebt onthouden welke plaatsen waar gelegen zijn. U houdt het telkens bij een korte opsomming en slaagt er niet in uw verklaringen te verduidelijken. Na uw korte opsomming van verschillende dorpen en steden wordt u uitdrukkelijk gevraagd om duidelijk te vertellen welke dorpen in de directe omgeving van Bulo Mareer liggen en waar die gelegen zijn. U verklaart vervolgens dat Mudul, Doolow en Marian Guwaay dichtbij zijn (gehoorverslag CGVS, p. 5). Deze plaatsen zijn echter niet vlakbij Bulo Mareer. Mudul en Marian Guwaay liggen in het district onder Marka, met name in Baraawe (zie OCHA Administratieve Map – Baraawe district, toegevoegd aan administratief dossier). Het is duidelijk dat u helemaal geen geografische kennis hebt van de plaats waar u uw hele leven tot op het moment van uw vertrek in 2014 zou hebben gewoond. Ook wanneer u de open vraag wordt gesteld om een beeld te geven van de plaats waar u vandaan komt om het CGVS ervan te overtuigen dat u effectief van die plaats afkomstig bent, geeft u kort 4 namen van dorpen die terug te vinden zijn op de kaart in de omgeving van Bulo Mareer. Het valt echter op dat uw verklaringen geenszins spontaan overkomen. Daarbij komt nog dat u, wanneer u gevraagd wordt welke dorpen gelegen zijn op de baan in de richting van Mogadishu, verklaart dat Marian Guwaay op die baan gelegen is. Nochtans bevindt deze plaats zich ten zuiden van Bulo Mareer in de richting van Barawe stad (gelegen in het gelijknamige district) en dus de tegenovergestelde richting van Mogadishu.

Ook over de algemene situatie in Bulo Mareer recent voor uw vertrek uit Somalië, kunt u amper iets concreet vertellen. Daarenboven verandert u uw verklaringen doorheen het hele interview. U verklaart aanvankelijk simpelweg dat Al-Shabaab de controle had over Bulo Mareer en dat zij de controle hadden over Bulo Mareer tot op het moment van uw vertrek (op 8 september 2014). Wanneer er gevraagd wordt naar de pogingen van de regering om Al-Shabaab te verdrijven, antwoordt u zeer bondig dat er aanslagen waren van Al-Shabaab tegen de regering en dat de regering hierop reageerde en dat er gevochten werd. Dit zijn zeer algemene verklaringen die om het even wie kan vertellen. U verklaart dat de regering er niet in slaagde om Al-Shabaab te verdrijven en dat er de laatste tijd nog steeds gevochten werd. Wanneer u voorts gevraagd wordt of er in Bulo Mareer zelf wordt gevochten, verklaart u aanvankelijk dat er nog steeds wordt gevochten, maar niet continu. U voegt daaraan toe dat er op het moment van uw vertrek gevochten werd en dat iedereen bang was (gehoorverslag CGVS, p. 8). Meteen daarna verklaart u plots dat het in die periode rustig was en dat er niet zo werd gevochten. Wanneer u vervolgens uitdrukkelijk wordt gevraagd hoe lang voor uw vertrek er dan wel gevochten werd, verklaart u dat er in 2013 gevochten werd. Gevraagd of er nadien nog iets gebeurde, verklaart u dat er wel zelfmoordaanslagen waren, maar dat er verder geen echte gevechten waren (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het valt op dat u uw verklaringen steeds bijstelt en dat u behalve veralgemeende uitspraken geen concrete zaken aanhaalt. Van iemand die in de stad zelf woonde, het gaat immers om een stad en niet om een dorp zoals u verklaart (zie supra), kan er worden verwacht dat deze een meer doorleefde en spontane indruk kan geven van de omstandigheden waarin hij leefde. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat er op het moment van uw vertrek uit Bulo Mareer volgens de informatie van het CGVS (zie blauwe map) hevig gevochten werd in Bulo Mareer en dat de stad zelfs bevrijd werd door het Somalische leger, antwoordt u dat de soldaten van Al-Shabaab altijd aan het vechten zijn en dat het overdag rustig is en dat er 's avonds zelfmoordaanslagen worden gepleegd (gehoorverslag CGVS, p. 9). U lijkt de vraag allereerst te ontwijken en verklaart daarna zelfs dat het op de dag van uw vertrek, met name 30 augustus 2014 redelijk rustig was in Bulo Mareer (gehoorverslag CGVS, p. 9). Nochtans blijkt dit uitgerekend de dag te zijn dat het Somalische leger tegen Al-Shabaab vocht en erin slaagde Al-Shabaab te verdrijven. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat u daar op dat moment aanwezig was. Zelfs indien u op dat moment net uit handen zou zijn gekomen van Al-Shabaab – waaraan geen geloof kan worden gehecht, gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw herkomst – dan nog is het onmogelijk dat deze belangrijke gebeurtenis zomaar aan u voorbij zou zijn gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 9). Bovendien lijkt u goed op te letten tijdens het gehoor, want de informatie waarmee u tijdens het gehoor geconfronteerd wordt, met name dat de regering op 30 augustus 2014 Al-Shabaab heeft verdreven, haalt u even later zelf aan als ware het uw eigen verklaringen. Zo verklaart u een tijdje na deze confrontatie zelf dat de regering de controle had over Bulo Mareer in augustus 2014. U hebt zelfs de datum onthouden die u eerder werd meegedeeld tijdens het interview (gehoorverslag CGVS, p. 26). Wanneer u vervolgens wordt gewezen op het feit dat het toch opmerkelijk is dat u deze datum nu plots wel kent, verklaart u dat u het even vergeten was, maar dat u het terug weet dat er op 30 augustus 2014 problemen waren en dat er een gevecht plaatsvond op die dag (gehoorverslag CGVS, p. 27). Gelet op het feit dat deze dag een zeer cruciaal moment was in uw verklaringen, kan er verwacht worden dat u spontaan kunt vertellen over de situatie aldaar. Bovendien is dit niet eens zo lang geleden, waardoor er des te meer verwacht kan worden dat u dit weet. Hieruit blijkt nogmaals dat uw verklaringen geenszins spontaan overkomen en een zeer groot ingestudeerd karakter hebben.

Het valt tijdens uw gehoor hard op dat u niet alleen een zeer slechte geografische kennis hebt, maar ook geen correct beeld kunt geven over de situatie in Bulo Mareer. Omdat uw verklaringen over uw herkomst uit Somalië niet konden overtuigen tijdens uw gehoor, werd u erop gewezen dat het van groot belang is om een correct beeld te geven op de plaatsen waar u verbleven hebt voor uw aankomst in België en dat u het beter kunt vertellen indien u al langer weg bent uit Somalië dan u zelf toegeeft. U wordt zeer duidelijk gewezen op de gevolgen hiervan en het belang van de waarheid. Zelfs wanneer u erop wordt gewezen dat u niet geloofd wordt, verklaart u kort dat u nergens anders hebt verbleven. U levert zelfs geen enkele inspanning om toch aan te tonen dat u (oorspronkelijk) van die plaats afkomstig bent, ook al wordt u hier herhaaldelijk op gewezen (gehoorverslag CGVS, p. 10). U voegt daar enkel kort aan toe dat er bombardementen waren van de Fransen tegen Al-Shabaab in februari 2013. Nadat u enkele bijkomende vragen worden gesteld, verklaart u dat er een Fransman, genaamd D.A., was gevangen genomen door Al-Shabaab en dat zij deze man wilden bevrijden. Dit is inderdaad een veelbesproken gebeurtenis waarover berichten zijn verschenen in de media (Franse troepen wilden een zekere De.A. in januari 2014 bevrijden, waarbij er een slag plaatsvond). Wanneer u wordt aangemoedigd om hierover te vertellen, verklaart u dat u gewoon thuis was en dat jullie bommen en kogels hoorden, maar dat u niet aanwezig was op de plaats waar er gevochten werd (gehoorverslag CGVS, p. 10). Uw zeer beknopte verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen dat u ook effectief in Bulo Mareer aanwezig was op het moment van deze gebeurtenis. Indien er daadwerkelijk regelmatig gevochten werd in de regio, kan er op zijn minst verwacht worden dat u ook meer concrete zaken kunt vertellen. Dat is klaarblijkelijk niet het geval.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, wordt des te meer ondermijnd door uw gebrekkige clankennis. Nochtans spelen clans een zeer belangrijke rol in Somalië. Hoewel u wel op de hoogte lijkt te zijn van het feit dat Biyamaal oorspronkelijk van de regio waar u zou hebben gewoond, afkomstig zijn, verklaart u foutief dat Biyamaal een subclan is van Hawiye en Digil (gehoorverslag CGVS, p. 20). U verklaart eveneens dat Digil een subclan is van Hawiye omdat het onder Rahanweyn valt, wat volgens u eveneens een subclan is van Hawiye (gehoorverslag CGVS, p. 21). Nochtans heeft Rahanweyn helemaal niets te maken met Hawiye. Digil is inderdaad een subclan van Rahanweyn, maar heeft niets te maken met Hawiye. Biyamaal is daarentegen een subclan van Dir. U zou dit nochtans mogen weten aangezien uw eigen moeder en zogenaamde echtgenote tot de clan Dir zouden behoren. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw foutieve verklaringen, beaamt u gewoon wat er u gezegd wordt zonder bijkomende verklaringen of uitleg. Uiteindelijk verklaart u dat u niet zo bekend bent met clans omdat u zelf tot een minderheidsclan behoort (gehoorverslag CGVS, p. 21). Even later verklaart u dat ook Murorsade tot Rahanweyn behoort (gehoorverslag CGVS, p. 25). Nochtans is Murorsade een subclan van Hawiye. Zelfs indien u tot een minderheidsclan zou behoren, dan nog kan er van u verwacht worden dat u weet welke clans voornamelijk in de regio wonen en tot welke grote clanfamilie deze clans behoren. Uw eigen moeder en vrouw zouden immers tot een meerderheidsclan behoren, met name Dir. Gelet op het feit uw vermeende problemen ook clangerelateerd zijn, kan er des te meer worden verwacht dat u op zeer elementaire vragen over de clans, een antwoord kunt formuleren. Hoewel u verklaart de subclans van uw moeder en vrouw te kennen, kunt u slechts 1 subclan van uw vrouw opnoemen en amper 2 van uw moeder. Wanneer u gevraagd wordt welke clans voornamelijk voorkomen in de regio, verklaart u dat dit Murorsade, Biyamaal en Jareer zijn. Wanneer u gevraagd wordt of er ook Abgal in de regio wonen, verklaart u van niet. Habr Gedir zou wel kunnen voorkomen daar (gehoorverslag CGVS, p. 25). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat deze clans goed vertegenwoordigd zijn in Marka en dat deze clans in conflict liggen met elkaar (zie rapport Somalia CEWERU, toegevoegd aan administratief dossier). Kortom, ook uw beperkte en foutieve clankennis kan niet overtuigen dat u effectief van Somalië afkomstig bent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 27 februari 2015 trouwens meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Verklaring van geboorte dd. 12 mei 2015" en "Nationaliteitsverklaring dd. 12 mei 2015".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 mei 2015 de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.1.1. Hij geeft aan dat hij op 12 mei 2015 een Nationaliteitsverklaring van de Ambassade van Somalië te Brussel ontving, "dewelke de gegevens vermeld op het oorspronkelijke bewijsstuk ter staving van nationaliteit en identiteit bevestigt en minstens zelf als bewijs van nationaliteit en identiteit beschouwd dient te worden". Aan de bewijswaarde van dit document kan volgens verzoeker niet getwijfeld worden, "te meer omdat het is voorzien van een stempel van het (Nederlandse) Ministerie van Buitenlandse Zaken dewelke het document voor echt verklaarde".

2.1.2. Verzoeker stelt dat hij op 12 mei 2015 tevens een Verklaring van geboorte van de Ambassade van Somalië te Brussel ontving, "dewelke aantoonde dat verzoeker wel degelijk afkomstig is van Buulomeer". Aan de bewijswaarde van dit document kan volgens verzoeker evenmin getwijfeld worden, "te meer omdat het is voorzien van een stempel van het (Nederlandse) Ministerie van Buitenlandse Zaken dewelke het document voor echt verklaarde".

2.1.3. Verzoeker herhaalt zijn feitenrelaas en besluit dat het onmiskenbaar vaststaat dat hij de Somalische nationaliteit heeft en afkomstig is van Bulo Mareer.

2.1.4. Ten slotte benadrukt hij "dat hij tijdens het zeer lange interview door het CGVS zeer vermoeid was en ook heel gestresseerd". Hij vindt het "dan ook zeer spijtig dat het CGVS hieruit zou afleiden dat hij een gebrek aan medewerking zou getoond hebben".

2.1.5. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te "herzien of hervormen" en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Vluchtelingenstatus

2.4. Verzoeker betwist in het verzoekschrift de manifeste onwetendheden over zijn eigen leefomgeving niet. Hij stelt dat hij *“tijdens het zeer lange interview door het CGVS zeer vermoeid was en ook heel gestresseerd”*. De Raad benadrukt dat dit niet kan verhinderen dat verzoeker minstens de feiten die aanleiding vormden tot zijn vertrek en van determinerende invloed geweest zijn op verzoekers verdere leven kan weergeven. Stress en nervositeit zijn geen aannemelijke verklaring voor verzoekers vaagheid omtrent de door hem zelf aangebrachte en beweerde ervaren gebeurtenissen. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen vaag en ontwijkend beantwoordde hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het CGVS verhoor kan inderdaad blijken dat verzoeker zijn verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en hij met concrete informatie wordt geconfronteerd. Hieruit kan geen vermoedheid maar wel een duidelijke alertheid blijken.

2.5. De commissaris-generaal heeft terecht doorgevraagd over de Somalische maatschappij en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen middels geloofwaardige verklaringen. Verzoeker bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden. Immers verzoeker dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en zijn eigen leefwereld. Bij de beoordeling van verzoekers kennis over zijn regio van herkomst en het Somalische clansysteem werden zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. Het is niet ernstig dat verzoeker in het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie dermate weinig bekend is met zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. De gestructureerde clancontacten bepalen het sociale en economische leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke afstoting, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd (*“COI Focus: Somalië: Belang van het clansysteem”* van 20 september 2013). Verzoeker kan niet tezelfdertijd volhouden dat hij altijd in Bulo

Mareer leefde en anderzijds niet weten dat dit een stad is en bekend zijn met de onmiddellijke omgeving. Immers indien verzoeker schoenpoetser is dan komt hij uit hoofde van deze stiel in contact met allerlei mensen uit zijn omgeving. Verzoeker is manifest onbekend met zijn omgeving. De vaststelling dat hij niet weet hoe intens en zelfs of er gevochten werd voor zijn vertrek kan slechts bevestigen dat verzoeker niet uit Bulo Mareer kan komen. Dergelijke feiten kunnen immers niemand ontgaan. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt aangezien hij manifest onwetend is inzake zijn regio van herkomst, over de algemene situatie aldaar en over het Somalische clansysteem, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in Somalië zouden hebben afgespeeld.

2.6. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een *“Declaration of Nationality”* van 12 mei 2015 *“dewelke de gegevens vermeld op het oorspronkelijke bewijsstuk ter staving van nationaliteit en identiteit bevestigt en minstens zelf als bewijs van nationaliteit en identiteit beschouwd dient te worden”* en een *“Declaration of Birth”* van 12 mei 2015 *“dewelke aantoont dat verzoeker wel degelijk afkomstig is van Buulomeer”*. Aan de bewijswaarde van deze documenten kan volgens verzoeker niet getwijfeld worden, *“te meer omdat het is voorzien van een stempel van het (Nederlandse) Ministerie van Buitenlandse Zaken dewelke het document voor echt verklaarde”*.

2.7. Deze stukken kunnen bovenstaande vaststellingen echter niet wijzigen. Dienaangaande kan uit de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 1 april 2014, toegevoegd aan de verweernota, immers blijken dat *“In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.”*. Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De neergelegde stukken geven immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan in onderhavige procedure bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

2.8. Verzoeker kan aldus mits het neerleggen de *“Declaration of Nationality”* van 7 april 2015 van de Somalische ambassade zijn land van herkomst niet aantonen. Bovendien stelt de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”*: Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat *“officiële”* documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden *“verkocht”* door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft *“De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.”*, zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

2.9. Aldus concludeert de Raad dat de nationaliteitsverklaring -waarvan de Raad (zoals ook het Nederlandse ministerie) niet betwist dat dit stuk werd uitgereikt door de Somalische ambassade-, naar de inhoud toe niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische nationaliteit zou zijn toegekend.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië en voor zijn huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.12. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

3. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

3.1. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK